

GENERALFORSAMLING

Den ordinære generalforsamling afholdes mandag den 6. februar kl. 19,30 præc.
i Folkets Hus, Enghavevej.

DAGSORDEN:

- 1) Valg af dirigent.
- 2) Beretning om klubbens virksomhed i det forløbne år.
- 3) Fremlæggelse af det reviderede regnskab.
- 4) Indkomne forslag.
- 5) Valg af bestyrelse i henhold til § 8.
- 6) Valg af suppleanter i henhold til § 8.
- 7) Valg af revisorer i henhold til § 11.
- 8) Valg af spilleudvalg (A-udvalg) i henhold til § 10.
- 9) Valg af spilleudvalg for cricket i henhold til § 10.
- 10) Eventuelt.

Ad pkt. 5) På valg er *Vilhelm Skousen, Pauli Jørgensen* og
Albert Olsen.

Ad pkt. 6) På valg er *Poul Tholstrup Petersen* og *Georg Hansen.*

Ad pkt. 7) På valg er *Carl Petersen* og *Chr. Mortensen.*

Ad pkt. 8) På valg er *Harald Gronemann* og *Ib Henriksen.*

Ad pkt. 9) På valg er *John Nielsen* og *Knud Timm.*

Adgang til generalforsamlingen har alle aktive seniores og passive medlemmer
mod forevisning af medlemskort for 1961.

DEN MORALSKE STØTTE

Kommentarer til to indlæg

Ja, så kom de altså – bestyrelsens (*formandens*) og spilleudvalgets (*formandens?*) udtalelser i anledning af vor nedrykning til 2. div. Bestyrelsesformanden kommer efter nogle udfald blandt andet mod den bagkloge kritik til det resultat, at vi ganske simpelt ikke var gode nok. Særligt vore reserver – og at vi slet ikke hører hjemme i 1. div. med vor nuværende standard. At vi ikke er – eller var – gode nok, fremgår allerede af resultaterne og den måde, de blev opnået på, men hvorfor var vi det ikke? Dette spørgsmål synes ikke nogen af de to formænd at være særlig tilbøjelige til at komme ind på. I hvert fald savner man en redegørelse for, hvilke overvejelser, bestyrelsen har gjort sig med hensyn til de dybere liggende årsager til det passerede – og hvilken indflydelse på den fremtidige politik, disse overvejelser vil få. Jeg håber dog at have føje til at antage, at sådanne overvejelser har fundet sted, selvom det tilsyneladende resultat kun har været, at formanden mener, at vi må se at blive bedre.

Bestyrelsens hidtil eneste reaktion på, at vi er blevet for dårlige til 1. div., har kun været at degradere *Leo Nielsen*, idet den har ment, at han svigtede sin opgave ved for tidligt at miste sin tro på spillerne. Imidlertid skriver formanden, at Leo for tidligt mistede troen, »ligesom mange af os andre«. Jamen, når »os andre« – bestyrelsen – også for tidligt tabte troen på, at spillerne evnede at redde vor placering, synes det ærligt talt noget vanskeligt at erkende, at Leo har haft den

moralske støtte fra ledelsen, som måtte være en afgørende forudsætning for, at han havde mulighed for at løse sin vanskelige opgave.

Manglende tillid til spillerne

Rent bortset fra, at den tabte tro på opgaven vel burde have haft konsekvenser for andre end Leo – eller for at sige det lige ud: Hvis det er den manglende tillid til spillerne, der har medført vor nedrykning, så må alle de ansvarlige, der har manglet denne tillid, lide Leos skæbne. Det ville dog virke redeligere, hvis *Skousen* ville se sandheden lige i øjnene og erkende, at det, der er sket, ikke er en akut opstået situation, men er det foreløbige resultat af en udvikling gennem længere tid. En udvikling, der i væsentlig grad beror på en udtalt passivitet hos bestyrelsen. En passivitet, som blandt andet har givet sig udtryk i, at der overhovedet intet er foretaget, efterhånden som det blev mere og mere klart, at vi ikke fik noget rimeligt udbytte af vor suveræne ungdomsafdeling i form af førsteklases seniorspillere.

Problemet ligger dybere

Intet fornuftigt menneske kan dog tro, at vor mangel på klasespillere alene beror på, hvem der er træner for de bedste seniorspillere. Men nu har man altså skiftet træner, og så skulle det altså blive godt igen fremover. Dette kan selvfølgelig vise sig at blive rigtigt – men det kan så sandeligt også vise sig at være galt.

Ingen, der kender Pilmærk, kan bestride hans fremragende egenskaber på en fodboldbane – men iøv-

rigt ved man, såvidt mig bekendt, kun om hans egnethed som træner, at han har været træner for Bologna. Nej, problemet ligger dybere end trænerspørgsmålet, og det må vist her med det samme fastslås, at en af årsagerne til sammenbruddet har været den hos visse spillere besynderlige opfattelse, at man kun spiller på førstehold for allernådigst at gøre klubben en tjeneste – og nyde de deraf flydende goder – ikke, at det at repræsentere klubben er en ære, man burde gøre en særlig indsats for at opnå.

Utilfredstillende reservemateriale

Jeg vil her med det samme erkende, at jeg hverken har føje eller grund til at skære alle over en kam, men jeg vil på den anden side påstå, at visse elementer på førstehold med den nævnte indstilling alt for længe på grund af ledelsens passivitet uhindret har fået lov til at præge holdets ånd i denne retning – og en indstilling i den retning har erfaringsmæssigt en tendens til i forstærket grad at brede sig nedad. Derfor blandt andet det utilfredsstillende reservemateriale.

Fra spørgsmålene om årsagerne til den svigtende moral nærmer man sig noget centralt, som iøvrigt *Sophus* også er inde på i et indlæg i samme nummer af medlemsbladet, nemlig spørgsmålet om den politik, der føres i ungdomsafdelingen. Og den rent umiddelbare slutning, man må komme til, er, at der i de senere år i ungdomsafdelingen i for ringe grad har været lagt vægt på opdragelsen til fodboldspillere til fordel for opnåelsen af øjeblikkelige resultater i form af sejre og førstepladser. Man må også i denne forbindelse pege på, at forkælelse og stjernedyrkelse over for drenge stiller større krav til deres dømmekraft – særlig over for sig selv –

HEINRICH PEDERSEN

Griffenfeldtsgade 1

Telefon Nora 31 y - Nora 5731

smeder selv alle sine

Forlovelsesringe

derfor ... den smukkeste Ring til den billigste Pris

Boldklubben FREM

Stiftet 17. juli 1886.

Adr.: Julius Andersensvej 3, SV.

Telefon: Valby 1317 - 1331.

Medlemstelefon: Valby 1331.

Kontortid: 13-17 (lørdag undt.).

Postgirokonto: 65,388.

end man normalt kan forlange, at drenge kan leve op til. Heroverfor står den besynderlige fremgangsmåde, at man så, når de unge mennesker bliver seniors, helst lader dem sejle deres egen sø, medmindre de da er lige til at gå ind på førstehold.

Man har helt svigtet . . .

Det er en opfattelse, der strider mod al sund fornuft, når man tror, at de unge mennesker fra den ene dag til den anden pludseligt er blevet egnede til at stå på egne ben eller er fuldt uddannede og udviklede som fodboldspillere. Med andre ord, man har helt svigtet enhver form for ungseniorarbejde, og dermed har man givet også mistet mange spillere, der kunne have været til stor nytte for klubben.

Formanden for spilleudvalget har i og for sig helt frafaldet at give en egentlig redegørelse for årsagen til nedrykningen, men begrænser sig til beklagelser over manglende støtte og sympati fra bestyrelse og medlemmer, men kommer dog til det resultat, at det ikke er spilleudvalgets skyld, at det gik, som det gik. Det er muligt, at han har ret, men det er vist desværre ret givet, at han ikke har det.

Det skal dog medgives ham, at hans bitterhed overfor kritikken af spilleudvalget i nogen grad er berettiget, når man giver ham ansvaret for udtalelserne, men så kan det måske være ham en trøst, at de,

som kommer regelmæssigt i klubben, ikke har haft noget indtryk af, at han har haft den væsentlige indflydelse på holdudtagelserne.

Vurdering af to redegørelser

Hvis man skal foretage en samlet - og lige så summarisk som de to formænds - vurdering af de to redegørelser, kommer man desværre til det resultat, at det bærende motiv for de to formænd alene har været at sikre sig et alibi, fremfor at drage og tage konsekvenserne af det skete. Dette kan måske løse et personligt problem for de to, men indebærer ikke nogen løsning af FREM's problemer - og desværre vel næppe heller nogen tro på, at de vil blive løst, som forholdene er idag.

Jeg vil derfor henstille til den bestyrelse, der sidder efter generalforsamlingen, at foretage en tilbundsående undersøgelse af de forhold, der har medført, at vi idag uanset vor suveræne ungdomsafdeling i de senere år befinder os uden et førstehold af førstedivisionsklasse. Særligt med henblik på om de unge talenter administreres rigtigt både som drenge og unge mænd, og om ikke et sagligt ungseniorarbejde er påkrævet - og i denne forbindelse også tage under overvejelse, om ikke ungdomsafdelingen, for så vidt angår uddannelsen af fodboldspillere, burde ledes af en førsteklases professionel fodboldtræner.

Endelig vil jeg henstille til den kommende bestyrelse, at den i videst mulig grad aktivt tager del i klubbens almindelige liv, både for at spore problemerne i rette tid og for i det hele taget at påvirke klubbens ånd i positiv retning i det omfang, dette kan blive nødvendigt.

Flemming Hermann.

REDAKTØREN har vist mig ovenstående artikel og bedt mig kommentere den og dertil givet mig 27 linier. Det vil kræve meget mere at gendrive den samling insinuationer og uhyrligheder, Flemming diskler op med. Som f. ex. at mit motiv til min »Fyldepen« skulle være at skaffe mig et »alibi«. For hvad —? Fordi det var min skyld, at vi ikke spillede godt nok til at blive i 1. division? Eller bestyrelsens? Eller fordi vi ikke har afskediget spilleudvalget? Eller at vi ikke forlængst har nedlagt vore mandater? Flemming skriver som om klubben var et aktieselskab, hvor han som aktionær ikke har fået udbytte af sin indskudte kapital, og at ansvaret er ledelsens. Ellers forstår man ikke udtalelsen om ledelsens passivitet, da det begyndte at gå ned ad bakke. Det var desværre bestyrelsen umuligt på det tidspunkt at »købe« nye spillere til at redde os! Eller blandt klubbens egne spillere finde andre end dem, spilleudvalget brugte, og som altså ikke var gode nok!

For ikke at tale om insinuationen om, at Leo skulle have manglet moralsk støtte fra bestyrelsen. Det kan i hvert fald ikke være fra det alt-overvejende flertal af samme.

Eller for slet ikke at nævne bemærkningerne om, at situationen ikke er akut, men et resultat af bestyrelsens passivitet. Det må bero på en tilsnigelse. Men man glemmer både vor 2. og 3. plads for et par år siden. Også at man glemmer, at de utvivlsomme talenter, der kom op fra ungdomsafdelingen, ikke havde større ambitioner end at blive 2. holdsspillere i klubben. Hvilket i dag synes at være et specielt københavnsk problem. Jeg tror, at bestyrelsens ryg er bred nok til at tage det ansvar også! De 27 linier er vist overskredet, men interessant var det, at et sådant indlæg netop kom fra Flemming. Han kender sikkert det gamle ordsprog: »Når man slår blandt en flok . . . osv. Set i relation til bagklog kritik!

S.

Kontingent for 1961.

Så vil inkassator Fenger igen gerne hilse på os alle sammen. Han har nu fået de nye medlemskort udleveret og styrer rundt på bopælene og præsenterer de nye kort. Tag nu venligt imod ham. Han skulle jo nødtøds opsøge medlemmerne mere end en gang.

PUMA

Kr. 66,50

PUSKAS

... og så har vi naturligvis også FREM's spilledragt

SPORTSMAGASINET

STADION

Østerbrogade 79

Telefon Øbro 1083

Central 12946

SÅ BLIVER DER GÅET TIL

– Er I så klar til at tage fat gutter, spørger Pilmark Jørgen Storm, Birger Larsen og Benny Madsen. Vilhelm Skousen har også et godt råd til de tre unge, som vi alle venter os sa meget af i den kommende sæson.

Som tidligere meddelt har vor klubs bestyrelse engageret Axel Pilmark som træner, og tirsdag d. 3. januar havde man kaldt op mod 30 spillere sammen til et præsentationsmøde i klubhuset, hvor også den nye træner var budt med. Alle spillere havde efterkommet indbydelsen, og de blev budt velkommen af Vilhelm Skousen, der udtalte:

– Jeg vil ikke, som I måske havde ventet, sige noget om sidste sæ-

son, for vi ser fremad. Nu gælder det om at vende tilbage til 1. division. Det kræver et alvorligt stykke arbejde, et arbejde som i første række I skal udføre. Det er jer, som skal danne vort 1. og 2. hold.

Det er en alvorlig opgave at vende tilbage, og lad mig kraftigt understrege: der er ingen herude, som forlanger, det skal ske på et år. Vi har tværtimod tænkt os at bygge et hold, der kan spille godt og mor-

somt fodbold, hævde traditionerne fra vor første tid. Man har ganske vist set hold klare sig igennem på kræfter og kondition, men det går kun et stykke tid.

Der vil ske udskiftning

Der vil sikkert ske en ret væsentlig udskiftning på vort divisionshold. Derfor skal holdet først spilles sammen, og vi er klar over, det vil tage sin tid. Økonomisk er det

SAGEN MED LIV OG LYST

ikke nogen livsnødvendighed for os at vende tilbage på ét år, men selvfølgelig skal vi søge at udnytte chancen, hvis den viser sig.

Man skal benytte megen fritid for virkelig at lære at spille fodbold. Der er i vor tid meget til at sprede interessen. Men jeg appellerer til jer: gå ud og træn, selv uden for den faste træning. Selvtræning har bragt vore største spillere op til deres høje standard.

Og så byder jeg Aksel Pilmark hjertelig velkommen. De yngste af jer har måske ikke set ham spille, for han drog i 1950 til Italien, men forinden havde han spillet mange kampe for KB, var i 1948 med til at vinde bronze i London og opnåede op mod en snes landskampe. Derefter havde han succes hos Bologna. Jeg håber, Aksel, at jobbet her må blive til fornøjelse for dig og til gavn for Frem ...

Kammeratskab med syvtommersøm

Axel Pilmark rejste sig derefter og sagde følgende til spillerne:

– Jeg er godt klar over, I kommer fra et vanskeligt år, men lad nu ikke det tynde jer. Jeg byder særlig velkommen til de ynglinge, som rykker op under vanskeligere forhold, end Frem-ynglinge nogen sinde har haft. Husk: karrieren er kort, så tag fodboldglæderne, medens de er der.

Det skal ikke være nogen hemmelighed, at det var med en smule bedrøvelse jeg så Frem rykke ned. Det er lettere at holde sig i 1. division end at blive nr. 1 og 2 i 2. division og rykke op. Vi må tømre kammeratskabet sammen med syvtommersøm. Kun folk med kræfter har heldet med sig. Jeg vil bede jer om også at lægge privatlivet lidt til rette med henblik på fodbold. Sørg for varieret og nærende kost, der ikke feder for meget. Men det drøfter vi efterhånden.

Jeg er overbevist om, at hvis I går ind for sagen, passer træningen og lever regelmæssigt, så varer det ikke længe, før Frem er tilbage i

den fineste række. Vi skal i gang med træningen så hurtigt som muligt. Derfor starter vi på torsdag kl. 18,30 omklædt. Hvis vejrforholdene tillader det, bliver det uden dørs, for det giver mest. Vær præcis. Mød hellere et kvarter for tidligt, for det er altid kedeligt, når 20 mand skal vente på én ...

Visse forhåbninger

Træningen er altså nu i fuld gang. Indtil nu har det været til at være udendørs, og lad os håbe det bliver ved sådan. Det giver jo ikke det samme konditionsmæssige resultat at løbe rundt i en gymnastiksal.

Når disse linjer skrives, har Pilmark været ude med spillerne to gange, og fremmødet har været meget fint. Søndag d. 8. januar var ikke mindre end 35 mand ude, og det var en fornøjelse at se de helt unge gå godt til den sammen med de noget ældre. Hvis denne træningsglæde vil holde sig året rundt, til den sidste kamp skal spilles i efteråret, er der grund til visse forhåbninger om et fint resultat. Ja, man har jo lov til at håbe og ønske det bedste. Ikke alene for spillere og træneren, men også for alle os andre og ikke mindst for vor klub.

Be.

STORE OPGAVER

for ungdomsafdelingen

I JUBILÆUMSSÆSONEN

Det kommende år vil stille store krav til os alle i ungdomsafdelingen fra mindste lilleputter til de mere garvede ynglinge, instruktører og leder. Vort 75 års jubilæum står for døren og skal selvfølgelig markeres med manér. Vore store traditioner i Københavns og dansk ungdomsfodbold vil blive markeret ved et storstilet ungdomsstævne i dagene fra 16. til 26. juni. Stævnet vil blive afviklet i to etaper. Et Week-end stævne for lilleputter, drenge og junior, hvor alle vore venner og forbindelser fra provinsen vil blive inviteret. Programmet er under udarbejdelse, men jeg kan oplyse så meget, at vore gæster skal bo og spise på Ellebjerg skole, og at der skal spilles lørdag og søndag formiddag, og derefter overværes landskampen Sverige-Danmark – hvorefter der er præmieuddeling og afslutning.

Berømte gæster

For vore ynglinge må det blive den helt store oplevelse, idet vi

som første klub arrangerer et internationalt ynglingestævne, noget i retning af de internationale stævner vi har deltaget i de sidste fem år. Disse stævner bekostes i udlandet af unionerne ved tipsmidler, i modsætning til danske forhold, hvor klubberne selv må betale og af økonomiske grunde er afskåret fra at gennemføre disse bekostelige arrangementer. Følgende klubber er inviteret og deltager:

Blau-Wit, Holland.

Norrköping Kamraterne, Sverige.

Manchester U., England.

Verband Rheinland, Vesttyskland.

Københavns Boldklub, København.

Boldklubben »FREM«, København.

Dyrt arrangement

Gæsterne ankommer tirsdag den 18. juni, og turneringen begynder onsdag og fortsætter torsdag, fredag, lørdag og søndag med 3 kampe pr. dag, der spilles på opvisningsbanen.

Fortsættes side 8.

AKTUELLE UNGDOMSPROBLEMER

Den dygtige og populære ungdomsleder *K. K. Hansen* har i *Jul for sportsmænd* berørt et problem, som faktisk kommer som manna fra himlen. Her er en mand, der tager bladet fra munden og efter min mening rammer lige i plet med sine betragtninger. Den har bud til os alle. Aktive, passive og ikke mindst for klubbernes ledere, der uden tvivl kan lære en del ved at læse dette. Med tilladelse af *K. K. Hansen* bringer vi her et uddrag af, hvad han mener om ungdommen og om vi giver de unge fair play.

Be.

Det er jo almindelig anerkendt, at på samme måde som et lands ungdom er af afgørende betydning for landets fremtid, således er det også livsvigtigt for idrætsforeninger af alle slags, at de har gode og velledede ungdomsafdelinger, hvorfra der kan komme dygtige unge idrætsmænd til afløsning for de ældre kammerater, der hidtil har hævdet klubbens ære i turneringer og konkurrencer.

Mange oplagte talenter

Imidlertid er det jo ganske uomtvisteligt, at man i uhyre mange idrætsforeninger og da ikke mindst i adskillige både store og mindre fodboldklubber finder, at man får alt for lidt ud af de unge talenter, når de kommer op i »de voksnes rækker«, når klubben i seniorafdelingen skal »have rigtig glæde« af dem. At der i langt de fleste fodboldklubber og da selvfølgelig især i de store divisionsklubber findes mange oplagte talenter indenfor ungdomsafdelingerne er hævet over enhver tvivl, men hvor bliver de da af. Hvorfor »blegner« så mange af dem, når de bliver seniors? Hvorfor glider så mange af dem helt ud? Årsagerne hertil er utvivlsomt flere, og det kommer sikkert an på et subjektivt skøn, hvor man vil placere det største ansvar, men formentlig skal man søge dem både hos de unge spillere selv, i de respektive ungdomsafdelinger samt ikke mindst i klubbernes seniorafdelinger.

Den slappe disciplin

Det er lige nævnt, at der i hvilken som helst større fodboldklub

K. K. Hansen.

findes et større eller mindre antal oplagte talenter, d. v. s. spillere med så stor rent teknisk fodboldkunnen, at de skulle have mulighed for at nå langt på fodboldbanen. Netop i vor tid er det, at have store evner for fodboldspillet imidlertid langt fra nogen garanti for, at man får noget ud af disse evner. Fodboldungdommen er på sin vis et naturligt udsnit af den almindelige danske ungdom, og blandt den kan man ganske tydeligt konstatere, at de seneste årtiers på sin vis »løser« opdragelse af ungdommen, den noget slappe disciplin, om man vil, har sat sine tydelige spor blandt de unge, men på helt uensartet måde hos de for-

skellige. Hvis man vil sige det lidt pænere, kan man også udtrykke det således, at de unge af i dag normalt meget tidligere end før får deres personlige frihed, men også dermed ansvaret for dem selv, for deres fritidsinteresser, for omfanget af deres fornøjelser og for indstillingen til deres arbejde.

Det personlige ansvar

Dette har imidlertid skabt en større afstand mellem de bedste af de unge og de decideret slappe. Den bedste gruppe af ungdommen har bevidstheden om det større personlige ansvar gjort bedre og mere ansvarsbevidst. Den ved i alleregentligste forstand, hvad den vil, og den arbejder målbevidst både med sit arbejde og med sine fritidsinteresser. De slappe derimod, ja de er blevet yderligere slappe, først og fremmest fordi de udnyttede den større frihed, de har fået, til at opnå flere fornøjelser og flere goder, ind imellem også til at lave forskellige »numre« sammen med ligsindede kammerater. Det personlige ansvar på godt og ondt magter de ikke at håndhæve, simpelthen fordi de ikke har karakterstyrke nok til at styre sig selv.

Talentet må arbejde

Blandt unge idrætsmænd har vi repræsentanter for begge disse ungdomsgrupper, og det er således, at der både blandt fodboldspillere med de store talenter og blandt de ikke så boldbegavede er unge af begge slags. Det er derfor uhyre vigtigt, når ungdomsledere skal vurdere deres materiale, at de ikke alene tager hensyn til de unges rent idrætslige kunnen, men også til deres rent moralske habitus, og skaffer sig et klart indtryk af, hvorledes de unges indstilling er overfor træningsarbejdet, overfor kammeraterne som helhed, samt under kampene i medgang og modgang. Mange talenter kommer let og uden større arbejdsindsats igennem i hvert fald deres drenge- og juniortid, idet de klarer sig fint blandt de bedste blot på de-

res medfødte evner. Det går imidlertid ikke, når først man bliver yngling og senior. Så skal selv det største talent arbejde hårdt, hvis han skal nå et virkeligt resultat, og så skal det vise sig, om han har vilje og energi til at yde den ekstra arbejdsindsats, som kræves. Mange talenter går »til spilde«, fordi de ikke har denne vilje og energi.

Ansvar for de unge

Når henholdsvis ungdomsafdelingernes og seniorafdelingernes ansvar for de unge talenter udvikling skal vurderes, så er der grund til at nævne, at i alt for mange fodboldklubber er der på sin vis et mærkeligt modsætningsforhold mellem ungdomsafdeling og seniorafdeling. Oftest er det vel sådan, at ungdomsafdelingens ledere finder, at arbejdet hos dem er lagt rigtigt an både med hensyn til selve forboldundervisningen og den karakteropdragende side af klublivet, medens man som regel finder, at når de unge kommer op i seniorafdelingen, så forstår man ikke at udnytte deres evner på rette måde, eller man synes, at de principper, som klubbens seniorafdeling ledes efter, ikke er helt, som de burde være. Modsat er seniorafdelingen som oftest ret utilfreds med det spillemateriale, der sendes op til den »nedenfra«, mange af spillerne »kan« ikke noget, og man kritiserer gang på gang, at der ikke kommer flere fodboldtalenter op, som man kan bruge på førsteholdet.

Som regel er det i de klubber, hvor det her nævnte modsætningsforhold er til stede, således, at afdelingerne fjerner sig mere fra hinanden rent arbejdsmæssigt, i stedet for at ledere fra de to afdelinger burde kontakte hinanden og f. eks. ved hver opsendelse af unge spillere fra ungdoms- til seniorafdeling foretage en drøftelse af de enkelte spilleres muligheder og skavanker.

I alt for mange klubber er det den dag i dag således, at såvel ungdomsafdelingernes ledere som de unge spillere ved overgangen til seniorafdelinger siger: Så, nu er den gode tid forbi, nu skal I (jeg) op i seniorafdelingen.

»De slog ikke til«

Den væsentligste årsag til, at mange deciderede fodboldtalenter ikke bliver til noget, ligger dog utvivlsomt i klubbernes seniorafdelinger. Man giver i mange tilfælde ikke de unge tid til at spille sig ind på et hold. De får måske en kamp eller to på klubbens bedste hold, men kasseres så med den kendte frase, at »de slog ikke til«, eller man vælger måske at bruge en ung spiller på en plads, hvor de nu tilfældigvis er et »hul« på holdet, uanset om det er den unges naturlige spilleplads, og går dette eksperiment ikke, så bliver han straks kasseret og det ikke alene på den plads, hvor han ikke slog til og hvor hans muligheder for at klare sig også var meget små, men i det hele taget. Det burde i langt højere grad være således, at såvel trænere som spilleudvalg på forhånd foretog en nøgterne vurdering af deres spillemateriale og derunder gjorde sig klart, hvilke af de unge der var virkelige muligheder i, og disse unge burde så have en virkelig fair chance gennem en længere række af kampe. I det hele taget er en af de meget store fejl i dansk fodbold den, at man rykker om på sit mandskab i en uendelighed, hvis resultaterne ikke er tilfredsstillende, ud fra slagordet: Vi må prøve noget nyt. Det gik ikke sidst! Hvor efter man ugen efter foretager nye omposteringer. Særlig er dette tilfældet i de respektive angreb, hvor man mere end noget andet sted burde forsøge at skabe en fast stamme, der havde mulighed for at spille sammen.

»Ude efter de unge«

Et forhold, som også bør nævnes, er de ældre klubkammeraters indstilling til de lige oprykkede spillere. Ganske vist oplever man ikke mere som før i tiden i visse klubber, at visse af de gamle divisionsspillere forlangte, at nye spillere på holdet skulle sige »De« til dem, men til gengæld er det jo slet ikke ualmindeligt, at visse af de mere temperamentsfulde af de ældre spillere er »ude efter« de unge på den måde, at de enten undlader at spille dem, eller også tildænger dem med grovheder af forskellig art, hvis spillet ikke går for dem.

Det kan også blive således, at i visse klubber bliver de unge spillere, der rykker op på førsteholdet, betragtet som gode kammerater hvem man skal støtte på det bedste, og sammen med hvem man skal opnå det bedst mulige resultat for holdet, medens visse førsteholdsspillere i andre klubber betragter en nyoprykket spiller på holdet som deres personlige konkurrent i kampen om en af de 11 pladser på holdet, og en konkurrent, som man derfor ikke vil støtte og hjælpe i højere grad, end det passer i ens eget kram.

Få særprægede talenter

Det har været sagt, ikke mindst i den seneste tid, at der efterhånden er for få særprægede talenter i dansk fodbold, spillere, som kan præstere det helt uventede, og som derfor ikke alene virker overrumpende på modstanderne, men som også sætter kolorit på kampene. Specielt nævnes det, at i langt de fleste af de »store« fodboldklubber er fodboldundervisningen for ensrettet, og i denne forbindelse peges der på, hvorledes særprægede fodboldspillere som HIK's Ole Madsen og KB's Jørn Sørensen, oprindeligt er kommet fra ganske små

absolut
 ABSALON
når forsikring skal tegnes

klubber, og man er tilbøjelig til at hævde, at hvis de var vokset op i en stor klubs ungdomsafdeling, så ville den særprægede spillestil være blevet pillet ud af dem. Det ville være urigtigt pure at afvise den her fremsatte påstand, idet der ganske givet er noget om snakken. Langt de fleste af de trænere, som fungerer i ungdomsafdelingerne, og for øvrigt også de fleste seniortrænere, har gennemgået DBU's trænerkurser, og hvad man end kan sige af godt om disse kurser og deres betydning for dansk fodbolds fremgang, og det er ikke lidt, så har de ganske givet deres iøjnefaldende skavanker, og det sådanne skavanker, som helst bør rettes snarest muligt. De trænere, der efter de tre DBU-kursus sendes ud som fuldt uddannede fodboldtrænere, er alt efter deres personlige evner og muligheder velkvalificerede med hensyn til det rent undervisningsmæssige. De kan undervise i alle former for spark, tacklinger, hovedstød m. m. Og de har godt kendskab til de normale taktiske manøvrer samt til de elementære former for konditionstræning. De er imidlertid for ringe udstyrede, når det drejer sig om et nøjere kendskab til det materiale, de skal arbejde med, og specielt er de ikke tilstrækkeligt informerede om de rent psykologiske problemer i deres fremtidige trænergerning. Skal man have en vis medgang som træner, må man kunne vurdere sit materiale og finde ud af, hvordan de enkelte spillere skal tages. Det er ikke nok at kunne hundse med spillerne, at kunne skælde ud eller true med »hjemsendelse«, hvis der opstår disciplinære problemer. Uden at der på nogen måde skal gøres forskel, så det virker påfaldende, så er det dog nødvendigt, at træneren under sin behandling af den enkelte tager et vist individuelt hensyn. Der er visse, man når længst med ved en lille opmuntring, medens andre skal behandles med lidt hårdere midler. Nogle kan sættes i gang med en lille ironisk bemærkning, medens andre muligvis vil føle sig såret ved den samme bemærkning.

Amagerbrogade 96 . Telf. Amager 5030

Største Pladelager paa Amager

Specialværksted for Eftersyn og Reparation af alle Musikinstrumenter.

Til gavn for helheden

Hvad der gælder det rent »mentale«, gælder også det fysiske og fodboldmæssige. Det er ikke nok, at træneren på forhånd har sin mening om, hvad han vil lære sine spillere. Han bør også være i stand til at kunne vurdere de enkelte spillere, kunne finde frem til deres specielle fortrin og særprægetheder, og i stedet for eventuelt at arbejde for at holde sådanne særprægetheder nede, bør han prøve på at få dem ledet ind i sådanne baner, at de bliver til gavn for helheden. Det gælder al moderne undervisning i dag, at man skal tage visse individuelle hensyn. Det gælder også undervisning i idræt, selv hvor det drejer sig om et holdspil som fodbold.

K. K. Hansen.

Glemsomme drenge

Det er en årlig tilbagevendende begivenhed, at vi her i medlemsbladet gør opmærksom på, at der hos vor opsynsmand henligger en mængde glemte sager. Det er ting, der hovedsagelig er glemt i drengenes omklædningsrum. Det drejer sig om sko, strømper, undertøj og huer. Hvis en eller anden kommer i tanke om, at han har glemt et eller andet, må han omgående henvende sig til opsynsmand Malmberg og få det udleveret, inden det bliver givet bort til nogle, der kan bruge sådanne ting.

FOB

I anledning af, at »FREM« afholder generalforsamling den 6. februar 1961, udsætter vi vor generalforsamling fra onsdag den 8. februar til onsdag den 15. februar 1961.

P. M.

Fortsat fra side 5

Enhver vil sikkert forstå, at disse arrangementer er bekostelige, men Frem's bestyrelse vil dels takke vore venner og forbindelser i ind- og udlandet for samarbejde gennem årene og samtidig markere at i ungdomsarbejdet har klubben nået de største resultater gennem de sidste år.

Vi forventer, at alle ungdomsspillere og instruktører med humør og energi går ind for opgaven; vi skulle gerne stille med vore absolut bedste talenthold i juni, når det går løs og gøre en god figur i vort eget jubilæumsstævne.

Udnyt nu tiden

Når I modtager dette medlemsblad er træningen på Ellebjerg skole i sving, og vi håber at I udnytter tiden med at gennemarbejde bold- og sparkeøvelserne, så I behersker teknikken når I kommer udendørs og får lejlighed til at fuldende vort træningsprogram, så I kan konstatere at det hele ikke er så svært. Hermed vil jeg ønske alle i ungdomsafdelingen god arbejdslyst i vor 75 års jubilæumssæson.

NB. Skulle en eller anden have glemt hvornår træningen genoptages i januar, findes træningsplanen på tavlen for ungdomsafdelingen.

Moss.

Gør Deres indkøb hos vore

Annoncører